

Preek "HOMILIE VEERTIENDE ZONDAG DOOR HET JAAR B 2009"

HOMILIE VEERTIENDE ZONDAG DOOR HET JAAR B 2009

Iedereen ontmoet graag mensen die je boeien. Mensen die je aanspreken en van wie je iets kunt leren. Hun gedachten zijn verfrissend en ze zetten aan tot nadenken. Het behoort tot alle leeftijden. Elke leeftijd doet dat op haar eigen wijze. Zij kijken uit naar mensen die hen aanspreken. Dat is vaak sterk groepsbepaald. Zo heeft ook de jeugd al haar idolen. De tienerkamer is ermee uitgedost. De voetballerliefhebber heeft er de poster van zijn favoriete elftal met het bijbehorende voetbalshirt. De liefhebbers van de popcultuur adoreren Mikel Jackson als the king of the Pop. Op menige tienerkamer hangen zijn posters. En zeker in deze dagen na zijn overlijden is een generatie jeugd tot tranen toe geroerd. De verzoekprogramma's op de radio kennen in deze dagen een verhoogd Jacksongehalte. Maar ook zijn sterven is big business. Elk extra plaatje is en blijft kassa.

Maar mensen blijven niet eeuwig in de popcultuur steken. De snel wisselende idolen worden in toe nemende mate vervangen door mensen die om hun gedachtegoed of hun levenswijze je aanspreken. Je raakt geboeid omdat deze mensen iets uit je eigen leven ter sprake brengen. Ze hebben iets te zeggen en blijven nooit oppervlakkig.

Als zo iemand iets publiceert, dan ben je direct geïnteresseerd. Zijn/haar boeken lees je en herlees je meestal. Je kunt niet zeggen, dat je deze boeken "uit" hebt. Zij leiden je steeds verder binnen in wat ik zou willen noemen: de binnenkant van het eigen menselijke leven: je vragen, je verdriet, je pijn voel je daar ter sprake gebracht. Maar ook brengen zij onder woorden wat het leven zinvol maakt, wat waardevol is of bijkomstig. Het zijn de denkers, die elke tijd kent. Elke tijd heeft ze ook nodig.

Het evangelie vertelt ons van Jezus' ervaringen in zijn vaderstad Nazareth. Jezus keert terug in de plaats waar hij is opgegroeid. Waarschijnlijk heeft hij zich erop verheugd. Misschien had hij gerekend op adhesie en applaus. Inderdaad verkondigt Hij er zijn Blijde Boodschap, maar de inwoners namen er aanstoot aan, wezen Hem af en teleurgesteld verlaat Jezus zijn vaderstad, terwijl Hij zegt: "Een profeet wordt overal geëerd, behalve in zijn eigen kring."

Als wij spreken over een profeet, dan denken wij al snel aan mensen die in de toekomst kunnen zien. Dat is een misvatting. In werkelijkheid is de profeet een bijzonder mens, omdat hij thuis is in twee werelden: Hij staat met beide benen in de wereld van zijn tijd en tegelijkertijd hij leeft in verbondenheid met de wereld van God. Profeten hebben de taak om beide werelden bij elkaar te brengen en met elkaar te verzoenen, doordat zij Gods bedoelingen met de wereld verkondigen. Maar de mensenwereld wil haar eigen baas zijn. Nu raakt de profeet aan die wereld. Men beschouwt de profeet daarom als een lastig iemand. Van een profeet moet men zich ontdoen. Jezus is het niet anders vergaan. Er is bovendien sprake van onverholen jaloersheid of agressie. "Is dat niet de timmerman? Woont zijn familie niet hier in het dorp? En zij namen er aanstoot aan." Jezus kan vertrekken.

Toen en nu niet kunnen wij het verdragen, als iemand ons oppervlakkige

denkpatroon ter discussie stelt en zich niet neerlegt bij de opvattingen van mijnheer of mevrouw Doorsnee. Tegenwoordig reageren mensen eveneens fel, als deze iemand zijn kritische gedachten heeft ontwikkeld vanuit een gelovige visie op het leven en daarom een aantal waarden verdedigt, die in het dagelijkse leven passé lijken of dat hij ter discussie stelt wat algemeen maatschappelijk aanvaard lijkt. Dan kan de kritiek bijzonder fel worden. Dan zijn mensen soms meedogenloos.

Waarom zijn grote geesten meestal omstreden? Waarom reageren mensen zo fel? Is dat, omdat er iemand uit de toon valt? In onze moderne samenleving is er nauwelijks nog sprake van een gezamenlijke toon. Men zingt de toon, die het meeste gewin oplevert. Men kiest niet meer vanuit een visie, maar men kiest vanuit het eigenbelang. Bij elke verkiezing vindt er een politieke aardverschuiving plaats in de richting van de meest biedende. Moderne mensen zijn shoppende, winkelende mensen. Iedere dag wat nieuws. Wie echter bij dit gedrag vragen stelt, raakt omstreden. Mensen gaan dan fel reageren.

Jezus was teleurgesteld om hun ongeloof. Zo eindigt het bezoek aan Nazareth. De profeet Jezus, in wie Gods liefde ons zo nabij gekomen is, wordt afgewezen. Maar ondanks alles blijft er de uitnodiging om tot geloof te komen. God werkt niet met dwangmiddelen, maar via een mens Jezus van Nazareth, Gods Zoon. Mogen wij oog krijgen voor zijn profetische boodschap en haar waarde voor ons leven. Amen.